

3. ZUŠkoviny

číslo

XIII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 5. listopadu 2018 s návodem na pečený nečaj
nejen do podzimní nepohody

Úvodník - meteorologický

Protože příchod sychravých dnů donutil všechny divoce žijící rosničky uchýlit se do zimních úkrytů, náš přehled o počasí se výrazně snížil. Proto musíme spoléhat na poznatky, které nám naši předci právě pro takové situace stádali stovky let. Statistická přesnost těchto předpovědí je zajisté na pováženou, ale v případě, že vlivem nepřízné počasí vypadne proud, zmoknou vám elektronická zařízení nebo vám televizní anténa zmizí pod závějí sněhu, nezbude vám nic jiného než se na lidové pranostiky spolehnout, ať už jim věříte či ne. Začněme u průměrného počasí pro celý následující měsíc. Zde se nabízí pranostika *Teplý říjen, studený listopad*. Když si ale vzpomenete na říjnové teploty, dáte mi snad za pravdu, že byly až skoro aprílové. Pro nejednoznačnost souhrnné předpovědi, zkusme štěstí raději u konkrétních dní. Neznámější listopadová pranostika se týká 11. dne tohoto měsíce, kdy slaví svátek Martin. Má více podob, ale skoro všechny varianty se shodují na tom, že bude jistojistě sněžit. Existuje však pořekadlo, které připouští i jinou možnost: *Martin a Kateřina na blátě – Vánoce na ledě*. Počasí na Kateřinu, ale může zkazit Vánoce ještě jiným způsobem, neméně nepříjemným - *Svatá Kateřina strčí housle do komína*. Vraťme se ale ke sněhu, ten je totiž dle lidové moudrosti v listopadu velice pravděpodobný. Kromě jedenáctého může totiž přijít také o Všech svatých, na svatého Teodora, svatou Cecílii, svatého Ondřeje a na svatou Alžbětu. U Alžběty to ale doufám nevyjde, protože *Počasí o svaté Alžbětě povídá, jak bude v létě*. Jinak je prý listopadový sníh velice prospěšný, podle pranostiky *Listopadové sněžení neškodí vůbec osení*. Doporučuji vám dávat si na listopadové počasí dobrý pozor, protože kromě Vánoc a léta z něj vyplývá meteorologická situace v lednu a v březnu (viz *Studený listopad – zelený leden* a *Jaký listopad, takový březen*). Ovlivňuje také průběh celé zimy, úrodu příštího roku a spoustu dalších velice důležitých věcí.

A to velmi zásadním způsobem. Tak pozor na něj!

Bapu

Období, kdy si rádi dopřáváme horké nápoje, které nás zahřejí, je tady. Připravte si domácí pečený čaj, tedy vlastně nečaj (viz níže) pro teď i pro potom, až bude počasí ještě více nepřívětivé. Je to jednoduché, chutné, voňavé, a hlavně domácí a vaše! A surovin se pro něj válí po zemi ještě pořád hodně.

Čaj (z výslovnosti čínského 茶 – čcha v mandarinském a kantonském dialektu; v dialektu mìn významného přístavu Sia-men čteno te – odtud pojmenování v mnoha jiných jazycích) je kulturní nápoj, připravovaný obvykle louhováním lístků rostliny čajovníku v horké vodě. Pro samotné lístky se také užívá název čaj. Označení čaj se běžně užívá i pro jiné nálevy – pro záparsy a odvary různých jiných rostlin. Jsou to ovocné čaje, bylinné čaje nebo šípkový čaj, které se někdy označují jako nečaje. Čaj má vedle povzbuzujících účinků v mnoha případech díky látkám v něm obsaženým také blahodárny vliv na organismus. zdroj: Wikipedie

Na pečený nečaj si připravte pekáč do trouby a jakékoli ovoce nakrájené na kousky, kterým pekáč zaplníte. Posbírané ovoce (jablka, hrušky, švestky) důkladně omyjte, zbavte jadřinců a pecek, neloupejte a nakrájejte.

Můžete přidat i zmrazený rybíz či jiné ovoce, banány se ale nehodí. Oloupejte a nakrájejte citron (bez jadérek), podle vaší chuti použijte i zázvor a třeba sušené rozinky. Přiměřeně přidejte hřebíček, mletou skořici a cukr. V troubě při 200 °C občas promíchejte, až ovoce pustí šťávu. Asi po 45 minutách naplňte ovoce do skleniček, zavíčkujte a otočené postavte do vychladnutí. Do zimy vydrží v chladu a temnu bez problémů. Do hrnečku potom dejte pár lžic směsi, zalejte horkou vodou a podle chuti přislaďte třeba medem. Jé

Z notesu pana ředitele

Je poslední den měsíce října, a tak mám poslední možnost přepsat něco ze svého notesu na stránky ZUŠkovin. Říjen byl ve znamení prvního celoškolního vystoupení nejmladších žáků školy. Od výtvarníků podzimmně nazdobenou školu a sál naplnili ještě muzikanti a dramataři a byl z toho krásný večer. Pokud jste na něm nemohli být, podívejte se na webové stránky školy alespoň na pár krásných fotografií, které pro nás pořídil pan učitel Martin Brunner. Svůj velký koncert měl i smyčcový soubor MUSICA SPORCKA. O něm se dočtete na dalších stránkách ZUŠkovin. A přesto, že se toho v říjnu tolik nedělo, mám svůj notes popsaný úkoly, seznamy pro nákup, termíny schůzek do posledního místečka. A podobně vypadají diáře dalších, především Jarky Holasové. Jak by ne – na samém závěru října oslavil dramaťák jaroměřské zušky úžasných 30let! Slavilo se v divadle na velké scéně, slavilo se v divadle na malé scéně, tedy ve zbrusu novém prostoru, který jaroměřské kulturní veřejnosti celá desetiletí chyběl a který je teď skutečností. Slavilo se naplno, radostně, srdečně, dojemně, zkrátka slavilo se opravdově. A já ještě jednou všem, kdo přiložili svoji ruku k dílu, ze srdce děkuji. O všem dění kolem oslav se dočtete na dalších stránkách, postupně i na webu školy, kde budou k vidění fotky. A pokud jste oslavy nestihli, neváhejte se vypravit na kteroukoliv akci pořádanou dramaťáky v celém tomto školním roce. Nepřehlédnete ji. Na plakátě bude vždy uvedena velkou „třicítkou“. A teď k listopadu. Ten je ve znamení koncertů, z nichž za všechny Vás zvou do městského muzea, kde se 21. listopadu uskuteční koncert „Naše úroda“. A pokud budete mít 28. listopadu cestu do Hradce Králové, zastavte se na koncertě Dechového orchestru VČE, se kterým vystoupí naše pěvecké duo Rozárka Brzková a Eliška Lhotská. Užijte si ve zdraví pohádkově vybarvený podzim!
Váš Vlastimil Kovář

bývalí i současní žáci a studenti blahopřeji
Dramaťáku k narozeninám písní
„30 let loutky jen nemlčí“
slova: Michal Zahálka
hudba: Miloš Dvořáček

narozeninový dort pro všechny

Bylo – nebylo

Tradiční první podzimní koncert Naše úrodička

Už máte sklizeno? Nejmladší žáci naší zušky totiž ano, jak jsme mohli vidět ve středu 17. října. Na tomto, již tradičním, koncertě se nám opět představili malí talenti, kterých ani letos není na naší škole pomálu. Společně jsme mohli slyšet nejen velkou škálu hudebních nástrojů, například baryton, klavír a flétny, ale také mladé začínající zpěvačky, zpěváky a herce. V sále plném rodičů a příznivců hudby a divadla vládla skvělá atmosféra a my doufám že to tak bude pokračovat i nadále.

K-Ája

Poděkování

Kdo z Vás přišel v úterý 23. 10. do Hankova domu na předávání cen osobnostem města, mohl slyšet orchestr ZUŠ ze Dvora Králové n/L a Jaroměře pod vedením Jany Kovářové a Stanislava Bihariho. Zazněla mimo jiné Vltava Bedřicha Smetany a Novosvětská od Antonína Dvořáka. Byl to úžasný zážitek. Soubor ve složení dvaceti jedna smyčců, dvou fléten, klarinetu a klavíru naplnil celý sál atmosférou, ze které bylo cítit obrovské nadšení mladých muzikantů. Jejich energie putovala k divákům a ti odpověděli dlouhým potleskem.

Přemýšlela jsem, jak je to vůbec možné, aby se tolik žáků během krátké doby jednoho měsíce sehrálo a připravilo na vystoupení. Jak je skvělé, že si udělali čas i na soustředění v sobotu dopoledne. Jak je to mohlo bavit? Vzpomněla jsem si potom, jak jsem se přišla podívat na poslední sobotní zkoušku chvíli před jejím koncem. Sedla jsem si do sálu a poslouchala. Myslíte, že Dvořáka? Ne. Pan učitel s dětmi diskutoval o otázkách všedního života. Nebyla zde žádná únava z dopoledního soustředění ani nervozita z připravovaného koncertu. Probíhala živá diskuse plná otázek a odpovědí, názorů, které děti samy formulovaly a bezprostředně vyjadřovaly. V tom byla ta síla, ten hnací motor! Setkávání, komunikace, výměna názorů, legrace, pohoda, přátelství, vzájemná tolerance. Když něco děláte od srdce a s nadšením, asi takhle to vypadá!

Děkuji paní Kovářové a panu Biharimu za skvělé vedení souboru a za čas, který dětem věnují. Přeji, aby se jim nadále dařilo předávat žákům své zkušenosti i nadšení.

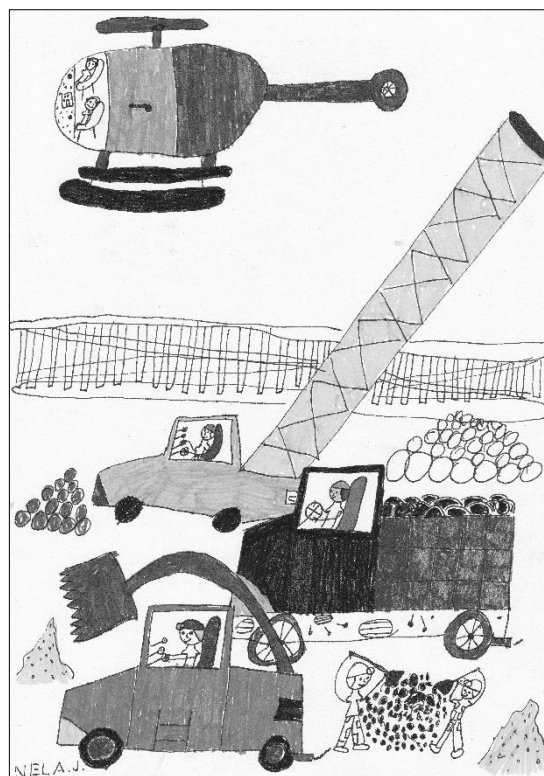
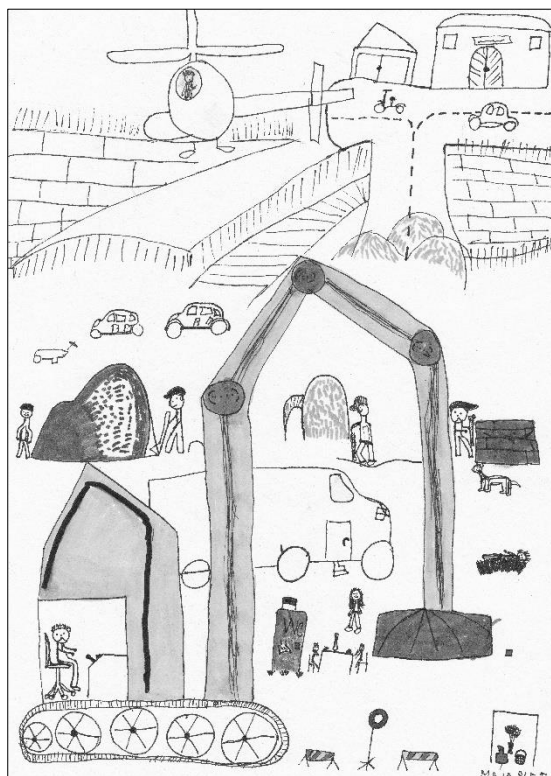
Mgr. Jitka Baudischová

Podzimní nahlédnutí k výtvarníkům

Pěkné dny čarujícího, ale už unaveného sluníčka určitě ještě neskončily. I když se zdá. Ve slunečních paprscích vrhajících do kreslírny svá prasátka se nám urodilo mnoho maleb plných jisker a sytých barev. Básně nejen našich klasiků nám byly inspirací. Příprava modravého ledového nadělení nás také pohltila. I když v těch příjemných chvílích se zatím vzdálená zima zdá docela nemožná. Všichni ale víme, že přijde, možná udeří nečekaně a hned, snad si dá chvíli na čas. Ať tak či tak, andělé a jejich roztrhané peřiny plné sněhu se sypou i ve výtvarce.

Aby tolik nezáblo, zkoušíme se zahřát procházkou po Jaroměři, pozorujeme plynoucí vodu v řece, stále majestátní kostel svatého Mikuláše, postupně opravované domy na našem „rynků“, ale i mumraj stavenišť na opravovaném mostě pod ním. Práce s tvrdým polystyrenem ve třídě je nová a zvláštní, chvílemi k vzteku, ale stavění města z kostek dřevěné stavebnice už nemá chybu. Radka Ulichová

obrázky nakreslily Marie Barbara Kovářová a Nela Jindrová

Třicetiny Dramatáku

„*Třicet let loutky jen, nemlčí, třicet let učí už děti...*“ je to tak, Jarka a náš neusínající dramatařák rozdává radost, témata k řešení a spoustu dalšího již 30 let. 30 let na amatérské scéně nejen loutkového divadla. 30 let práce s řemeslem. 30 let společné legrace a uzavřeného rozrůstajícího se přátelství. Tohle vše, a ještě mnoho dalšího literárně-dramatický obor pod křídly Jarky Holasové stihl a stále stíhá a taky stále stíhat bude. Komu ještě nedošla důležitost třicítiky v tomto článku, dovolte, abych vám to nyní rozklíčovala.

V sobotu 27. října se uskutečnil Narozeninový večírek našeho již zralého dramatařáku. Oslavil krásných, mladých a neutuchajících 30 let. Kdo se na narozeninový večírek nedostal a nezažil energickou a velkou oslavu plnou přátel a krásné atmosféry se teď může leda tak smutně koukat z okna nebo na fotografii, protože to, co proběhlo už nikdy neproběhne! 30 let je pouze jednou! Večer se táhl v duchu: „Jak to u nás chodí“. Na jevišti jaroměřského divadla jste mohli vidět několik současných i bývalých žáků, studentů a členů různých souborů literárně-dramatického oboru a kapelu Swabs. Dramataři ukázali, jak se pracuje před představením, jak se tmelí parta a nejmladší soubor Popcorn představil své scénické čtení z knihy „Překlep a Škrálop“, se kterým se přihlásil do projektu „Čtenář na jevišti“ a tématem o Zubu času se sem hodně hodil. Celou první půlku prokládaly písničky hrané kapelou. Bylo by dobré zmínit, že celý večer připravovali členové Kolegia hraběte Šporka a tvořili ho s láskou. Dalším hřebem večera bylo představení a pokřtění Výročenkou vydané u příležitosti oslavy třicetiny, kterou si diváci odnesli domů. Na křest se dostavili Pavel Linha (bývalý ředitel ZUŠ) a Vlastimil Kovář (současný ředitel ZUŠ). Na závěr první půlky se sfouklo 30 svíček a mohlo se jít slavit! Na všechny čekal ve foyer domácí raut, narozeninový dort a milá společnost všech. Těžko popsat jak energická a milá atmosféra celý večer probíhala. Po přestávce následovala na mnoha festivalech oceněná loutková inscenace „Tisíc tučtů“ v režii bývalého žáka dramatařáku, studenta KALD DAMU Jakuba Maksymova, kterou jako hlavní host večera sehrál soubor Plata Company z Prahy.

Diváci se bavili a celý večer si užili! Tím ale oslavy neskončily! V neděli se pokračovalo a byla to jízda, dalo by se říci s Charlesem Perraultem! V jaroměřském divadle se podařilo vybudovat a otevřít nový alternativní divadelní prostor „Divadlo NaČerno“, který byl po odpoledním představením inscenace souboru Děvčátko a slečny polit černým pivem. Pohádková jízda začala v 10 hodin dopoledne pohádkou pro děti „Kráska v dřevě spící I.“, pokračovala od 17 hodin „Kázáním děvčátkům a slečnám“ z barokních kázání B. H. Bílovského se zpracováním Perraultovy Červené Karkulky, chvílemi ve francouzštině, nejen pro děvčátka a slečny a den uzavřela hororová „Kráska v dřevě spící II.“ výhradně pro dospělé. Nový divadelní prostor se velmi podařil a „ujal“ a to hlavně díky panu Josefu Horáčkovi, panu Zdeňku Blahovcovi a Jarce, kteří mu věnovali kupu času, práce a zařizování. Doufám, že se do něj budou lidé rádi vracet a že bývalý salonek zdejší restaurace ožije!

A ani tím oslavy nekončí!!! Po celý letošní školní rok se můžete těšit na starší i nové inscenace dramatařáku.

Celý rok bude plný divadla a slavení. Ráda bych vás už teď pozvala na výstavu zachovaných scénografií k dramatařským inscenacím, kterou chystáme společně s workshopy a představeními na duben 2019 v jaroměřském muzeu a na nově vznikající festival s názvem „Jarinec“, který vypukne v květnu. Těším se a vy se taky těšte! A co závěrem? Snad jen „...jsme rádi Jaru, že Tě máme!“ (z písně, kterou na Narozeninovém večírku na jevišti divadla dramataři Jarce zazpívali, text napsal kamarád, divadelní kritik a dramaturg Městských divadel pražských Michal Zahálka, hudbu složil Miloš Dvořáček, poznámka redakce) ČabMa

Představujeme...Výročenkou 30 let dramatařáku

Co se skrývá pod neobvyklým názvem? Co se to tedy křtilo na Narozeninovém večírku? Útlý sešitek obsahující několik článků o metodě a historii našeho dramatařáku a hodně fotografií, historických i současných inscenací, které jsou vrškem ledovce celkové práce. Jsou to inscenace nejúspěšnější, které se objevily v národních divadelních přehlídkách a byly třeba i odbornými porotami oceněny, a společnou práci souborů završují. Vězte, že základy pod hladinou, které nejsou až tak vidět jsou daleko větší, hutnější, širší, obsáhlejší, několikaleté ...jak už to u ledovců bývá. Výročenkou

TROCHA HISTORIE

Literárně dramatický obor byl na Lidové škole umění v Jaroměři založen ve školním roce 1988/1989. Paní ředitelka Jaroslava Gaberová dala podmínky pro vznik nového oboru a patří jí za to obrovské poděkování. Z prostorových důvodů vyučování probíhalo na ZŠ Na Ostrově v suterénu v učebně pozemků. Po dvou letech odešla Jarka Holasová na sedmiletou mateřskou dovolenou a po návratu v září 1997 ji čekal druhý začátek: nové děti a žáci, zatím jen jedno odpoledne v týdnu, a jak šel čas, všeho přibývalo, žáků, možnosti, zkušenosti a let. Mezi prvními inscenacemi byly Tři pohádky Fr. Hrubína, O kouzelné fazole, Ať žije Ludva!, Ziráfi opera, O statečném vrabci, Ji-Bing, lovec much, Ostrov pro šest tisíc budíků, Trakař. První inscenací, která se dostala na Loutkářskou Chruďim byla pohádka „Dvakrát o třech prasátkách“ v roce 2006 a hrál ji soubor Moje pětka. A pak se to všechno rozjelo nevidaným tempem, které se vám pokusím přiblížit. Na tomto místě bych ještě chtěla poděkovat dalším ředitelům teď už ZUŠ E. A. Šporka, kteří vždycky dramatařák podporovali a bez nich by se to tak nedařilo, věřte mi. Poděkování patří pánům Petru Fialovi, Pavlu Linhovi a Vlastimilu Kovářovi. Další naše poděkování za dlouholetou přízeň je pro Nādu Gregarovou z Hradce Králové a Michala Dřtiny z Artama Praha.

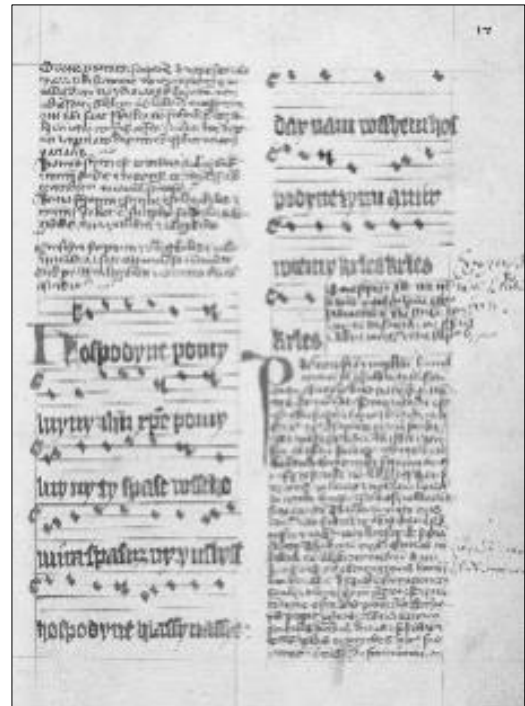
můžete získat zcela zdarma na některé z dalších akcí, které dramafák pro vás v letošním školním roce chystá. Výročenku graficky upravila Klára Grygerková, texty napsala Jarka Holasová, Vlastimil Kovář a Jan Císař. Tak si pro ni přijďte.

Jé

„HH“

Románský sloh a gotika

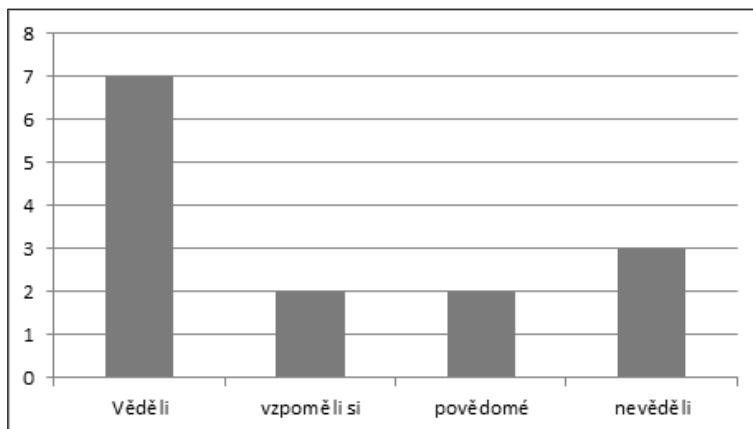
Středověká hudba, stejně jako jiná umělecká odvětví, byla v tomto období ovlivňována církví. Nutno podotknout, že historickým pozadím tohoto období není nic jiného než začátek křížových válek. Komponovalo se v kláštrech. Písně měly náboženské texty a vyjadřovaly většinou touhu lidí po bohaté úrodě, míru a spravedlnosti. Při bohoslužbách písně zpívali pouze kněží, vesničanům bylo dovoleno zpívat pouze krátké popěvky. To kvůli nařízení papeže Řehoře, který chtěl napravit dílo sv. Ambrože jehož skladby v antickém stylu skončily jako taneční hudba. Proto sáhl do historie a dal upravit některé starší liturgické (bohoslužebné) zpěvy. A nařídil, že při bohoslužbách směji zpívat jen vycvičení a vzdělání kněží nebo řádoví bratři a liturgický zpěv musí být jednohlasý a bez doprovodu hudebního nástroje. Vzniká tak gregoriánský chorál jako nejstarší forma, která je dodnes zachována beze změn. V 11. - 12. století potom vzniká raný vícehlas jako největší přínos středověké hudby, původně šlo jen o vylepšení gregoriánského chorálu. První dochované zápisy jsou z 10. století, ale privilegovanými vrstvami byl přijat později. Ars Antiqua (=staré umění) je epocha vývoje středověkého vícehlasu (12. – 13. století), kdy se prudce rozvíjí rytmus a notace, název vznikl v reakci na vznik Ars Nova (=nové umění), které vzniká ve Francii. Hudba se stává populární a hudebníci jsou uznáváni jako ostatní umělci. Velký rozvoj zaznamenává amatérské hudebnictví.

Traktát Jana Z Holešova o písni Hospodine pomiluj ny (opis ze 14. století)

Bylo by příhodné zmínit, jak to bylo ve středověku s hudbou u nás. Za nejstarší českou duchovní píseň je považován chorál Hospodine, pomiluj ny (...smiluj se nad námi), která je poprvé doložena z roku 1055. Ve 12. století pak vznikla píseň, která plnila funkci národní hymny, její název nám napište. (viz níže - Soutěž)

Co se týče nástrojů, jsou zastoupené už všechny kategorie, ke konci 14. století je novinkou primitivní verze klavíru. V dalším čísle se podíváme na renesanci.

A jak jste na tom se svými znalostmi z hudební historie vy, naši čtenáři? Na chodbách zušky jsem se ptala: **Jaká je nejstarší dochovaná píseň na světě?** S potěšením jsem zjistila, že si většina žáků i učitelů na Seikilovu píseň vzpomněla, i když se reakce jednotlivých dotázaných značně lišily. Od poznámky „... tohle jsme snad ani na konzervě nebrali“, přes „za chvilku to proženu googlem“ k rychlé odpovědi i se souřadnicemi, kde je to ve zpěvníku, a našel se i člověk, který odrecitoval prvních pár slov! (h)RUŠ

!!!Soutěž!!! Jak se jmenuje český církevní hymnus, jehož kořeny sahají patrně do 12. století? Chorál s původně staročeským textem dostal svou finální podobu v 19. století, přečkal staletí a je zpíván dodnes. Dokonce se měl stát národní hymnou. Byl zpíván při významných událostech, korunovacích českých králů a zazněl i při pohřbu T. G. Masaryka a Václava Havla.

Správnou odpověď napište, vhod'te do poštovní schránky v přízemí ZUŠky vedle učebny LDO do 20. listopadu (uzávěrka prosincového čísla), a nezapomeňte se podepsat. Výherce bude odměněn! Ceny do soutěže věnuje vedení školy! Těšte se!

Vaše redakce

Přišla jsem...Iveta Krejslerová

Kdy jste poprvé přišla do ZUŠky? Do jaké? **Vůbec, do vaší první ZUŠky.** To nevím, to si nepamatuju... **Opravdu?** V Hronově, ve druhé třídě, hrát na zobcovou flétnu nejdřív. **A potom?** Asi po třech letech jsem přešla k panu učiteli Charitonovi a ten mi dal klarinet a od té doby hraji na klarinet. **A vždycky ráda?** No, bylo období, kdy ne. Asi kolem 15-ti, 16-ti let, kdy jsem chtěla dělat přijímací zkoušky na konzervatoř a nějak to nešlo. Šla jsem nakonec na gymnázium, potom na vysokou školu a až po třech letech ekonomky jsem udělala přijímací zkoušky na konzervatoř a studovala ji dálkově. A zároveň jsem dělala vysokou školu v Pardubicích. A po dvou letech jsem ještě začala učit na ZUŠ v Polici nad Metují. Byl to záskok za mateřskou dovolenou, chtěla jsem si to vyzkoušet. Takže jsem dva dny byla ve škole, dva dny v ZUŠce a den na konzervatoři. Když jsem dokončila vysokou, učila jsem tři dny a dva dny jezdila na konzervatoř. **A jak je to dnes?** Teď učím tady dva dny za paní učitelku Nikolu Hruškovou (Hájkovou), potom v Úpici a v Hronově. **Dají se ty tři školy nějak porovnat?** Nedají, každá je jiná, v každé to funguje jinak. **Vraťme se do doby, kdy jste chtěla s klarinetem přestat, co pomohlo?** Měla jsem pocit, že mi to vůbec nejde, že je zbytečné to dělat... a pak přišel jeden pan učitel, ten mi hodně poradil a začalo mně to jít a zůstalo mi to. **A měla byste radu pro někoho, kdo si právě myslí, že je hrát zbytečné?** No, musí mít jasno, jestli ho to baví a když ano, tak mu učitel poradí a je dobré mít rodinné zázemí, které ho u nástroje podrží. **Hrajete v nějakém hudebním uskupení?** Ano, v Náchodě v Komorním orchestru Slavy Vorlové, v tanečním orchestru Relax Band a různě vypomáhám v dechovkách v okolí. **Máte nějaké svoje motto?** Co se má stát, to se stane. **Děkuji za povídání.** Jé

viděli jsme...

soubor Plata Company a „Tisíc tuctů“

křest alternativního Divadla NaČerno

„Kázání děvčátkům a slečnám“

„Krásku dřevě spící I. a II.“

...zvítězili jsme!

Oslovila nás produkce filmu Fracek, který v okolí Jaroměře natáčela režisérka Natálie Císařovská. Jde o krátký hraný dokument inspirovaný korespondencí Františka Kupky s Josefem Svatoplukem Macharem z jeho mládí ve východních Čechách. Jednodenního natáčení se účastnil Martin Karban, Barbora Maksymovová, Karolína Novotná a Alžběta Skořepová. Film by měl jít do distribuce v příštím roce.

GURUfilm je kolektiv tvůrců, režisérů, animátorů, scénáristů a producentů založený v roce 2012 v Praze. Tvoříme své projekty a podporujeme i projekty mladší nastupující generace. Zajímá nás vše, co vybočuje, co je formálně a obsahově nové, upřímné a odvážné. Pohybujeme se na škále od experimentálního videa, přes animaci až po dokument a hraný film. Naše různorodé projekty spojuje imaginace, která maže hranici mezi realitou a fantazií, realitou a snem. Máme touhu zachytit to, co je v životě nepopsatelné, magické, metafyzické a přinést to co nejširšímu publiku způsobem, který obstojí i v mezinárodním kontextu. Jé

Do šatny

Pštroší rodinka přijde na návštěvu ke známým a vidí, že všichni mají hlavu v písku.
„To je hrozný, trmácíme se takovou dálku a oni nejsou doma.“

Kůň chce vyzkoušet chytrost osla a ptá se ho:
„Když dám do košíku pět vajec a deset jich tam už je, kolik jich tam bude dohromady?“
„No to je těžká otázka, já nevěděl, že koně snáší vejce!“

Baví se dva lovci: „Střelils něco?“
„Ale jo.“
„A kde to máš?“
„V nemocnici.“

Ošklivé káčátko se chlubí: „Dostalo jsem hrozivě znějící přezdívku!“ „A jakou?“
„Chodící neštěstí.“

„To je zajímavé, od rána jsi ještě ani jednou nevolal na psa.“
„My totiž od včerejška spolu nemluvíme.“

Sedí dvě vši na pleši a jedna povídá:
„Pamatuješ, kdysi jsme si tady hrávaly na schovávanou.“

„Haló! Je tam společnost pro ochranu zvířat?“
„Ano, prosím.“
„Hned k nám přijďte, na stromě sedí listonoš a strašně sprostě nadává našemu dobrmanovi!“

V ZOO je u klece se pštrosy cedule s nápisem:
„Neděste pštrosy, na zemi je beton!“

Co dělá osel na sluníčku? Stín.

Ptá se jeden mol druhého: „Proč pořád chodíš na ten pruhovaný svetr?“
„No, doktor mi předepsal pestrou stravu!“

Dítě má na ruce berušku: „Do nebička nebo do peklíčka?“
„Domů, ty troubo!“

Proč se krab nechce ženit? Nechce mít za manželku krabici!“

Vítá kapr svých pět synů:
„Tak kolik rybářů jste dnes nachytali?“

„Váš pes mi ukradl boty!“ „To je divný, vždyť přišel bos!“

Sedí dvě vlaštovky na telefonním drátě:
„Ta ženská má ale hlas!“
„To teda, už mě z něj brní nohy!“

Povídají si dvě stonožky: „Tvůj syn šel nedávno do první třídy, jak mu to jde?“
„Dobře, zvládá to levou zadní, levou zadní, levou...“

Malý mol se vrátil domů z prvního letu:
„Mami, to bylo krásné, jak jsem letěl, všichni mi tleskali.“

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 5. listopadu 2018 s návodem na pečený nečaj nejen do podzimní nepohody
redakční rada: k-Ája (Karolína Novotná), čaBMa (Barbora Maksymovová), Bapu (Alžběta Skořepová), (h)RUŠ (Hana Hrušková), M-O-A (Adéla Moravcová), Pá (Pavčina Tichá), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)